

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Izvēlies Preiļu preci!

Nesen valsti notikuši akcija aiciņa gan ražotajus, gan pircējus lielāku uzmanību veltīt Latvijas precēm.

Akciju sabiedrības «Preiļu siers» jaunais veikals slimnīcas ēkā ir jau ceturtā tirgotava ar firmas piena produktiem.

Vai slimnieku azaids kļūs taukāks? Nezinu. Bet biezpienu šeit var nopirk par 32, krējumu par 63 santīniem. Triju veidu sieram ir vienota cena, tāpat kā sviests tas maksā Ls 1,24.

Preiļos ražotos piena produktus tirgo Olga Relīna un Dzintra Semjonova (attēlā). Saldētavu apkalpes darbus veic rūpnīcas speciālisti.

V.Radis
J.Silicka foto

Normunds Ivzāns uzvar Rīgas maratonā

Sestdien Rīgā notika 4. starptautiskais «Radio SWH» maratons, kurā piedalījās 190 skrējēji no Latvijas, Lietuvas, Igaunijas, kā arī divi vācieši, viens soms un viens holandietis.

Starts tika dots pie Brīvības pieminekļa. Pēc pirmajiem desmit kilometriem atrāvienā no grupas devās trīs Latvijas sportisti — Ziedonis Zaļkalns, Normunds Fedotovskis

un mūsu Normunds Ivzāns. Lai gan bija tveice un vienam otram skrējējam drīz vien nācās lūgt medicīnisko palīdzību, ap pusdistanci trijoties uzņemtais temps Normundam Ivzānam izlikās par lēnu un viņš devās atrāvienā vienatnē. Un veiksmīgi.

Finišu «Daugavas» stadionā Ivzāns saņiedza pēc divām stundām 43 minūtēm un deviņām sekundēm, tuvāko konkurentu

apsteidzot par 11 minūtēm un 30 sekundēm. Otrs bija Ziedonis Zaļkalns no Rīgas (2:54:39), trešais — Māris Pankoks no Liepājas (2:57:09). Jāpiebilst, ka bez absolūtā uzvarētāja Normunda Ivzāna (protams, viņš bija labākais arī savā vecuma grupā V45) vēl tikai trim dalībniekiem maratona distanci izdevās veikt ātrāk par trim stundām.

ZINAS

- Līvānu 1. vidusskolas direktore Maija Kručinina priekšlaicīgi atgriezās no atvalinājuma, jo vēlas sekot viena no lielākajiem remontdarbiem norisei — jauna jumta uzlikšanai. Tieki apjunta Pastariņa skola, kur bija vissliktākais jumts, kaut lietus un sniega ūdeņi tek cauri arī Laimīnas un lielās skolas jumtiem.

Līdzekļus jaunam jumtam (šiferim un strādnieku algām) piešķirusi rajona vadība un Līvānu dome, bet visus kokmateriālus dāvājušas vietējās firmas, kas nodarbojas ar kokmateriālu sagatavošanu. Paredzams, ka līdz 15. augustam jumts 800 kvadrātmetru platībā tiks noklāts ar jauno segumu.

Turpinās arī citi remontdarbi. Bet pagājušajā nedēļā Līvānu 1. vidusskolas direktore Maija Kručinina devās uz Rīgu pie izglītības un kultūras ministra J.Vaivada, pie kura gan nepiekļuva, jo nebija iepriekš pieteikta, ar iesniegumu, ko parakstījuši siltumtīklu, pilsētas domes atbildīgie darbinieki un 1. un 2. vidusskolas direktori. Par to, ka abas skolas par apkuri ir parādā 41 tūkstoši latu, un, ja šis parāds netiks septs, jaunajā mācību gadā abas skolas paliks bez apkures. Tagad no ministrijas tiek gaidīta atbilde.

- Līvānu 1. vidusskolas kapela «Dunduriņš» kopā ar vadītāju Martu Rimšu šajā dienās devās uz atpūtas nometni Cēsis. Daļēji apmaksātā nometne nopelnīta par uzvaru televīzijas konkursā «Ko tu proti?». «Dunduriņš», tāpat kā pārējie nometnes dalībnieki, gan saulōsies un peldēsies, gan muzicēs, jo līdzīgi paņemti mūzikas instrumenti.

- Līvāni ir pilsēta, kurā netrūkst lutertīcīgo, visiem laikiem cauri saglabāta un darbojas luterānu baznīca, kaut arī ne visai bagāta. Reizi mēnesī notika dievkalpojumi, ko vadīja mācītājs no Rīgas. Tomēr kopumā draudzes dzīve bija apsīkusi, nenodarbojās ar jauniesiem, bet mīlestību bērniem, kas vēlējās mācīties tīcības mācību, bija vienīgā iespēja apgūt katoļu tīcību 1. vidusskolā.

Draudze nu ir sarosījusies, kopš pie lietas kēries enerģiskais Sēlpils luterānu draudzes, pie kā pieder arī Līvānu draudze, mācītājs Modris Plāte. Modris Plāte noorganizēja dievkalpojumu un draudzes sapulci pēc tā, kā arī apsprieda, kā aktīvāk darboties. Noorganizētas jauniešu iesvētības mācības, kas katru pirmdienu notiek Pastariņa skolā. Tās apmeklē ne tikai jaunieši, kas gatavojas iesvētībām, bet arī pieaugušie.

Katra mēneša pirmajā un trešajā svētdienā notiek dievkalpojumi, kurus pagaidām vada Teoloģijas fakultātes 4. kursa studente, un klausītāji tos vērtē kā filozofiski piesātinātus. Ir cerība, ka rudens pusē uz Līvāniem ar ģimeni pārcelīsies kāds šīs fakultātes absolvents, kurš jau tagad ir ar lielām iecerēm, ir gan teologs, gan sportists, gan nodarbojas pantomīmas teātri.

L.Rancāne

- Kā «Novadnieks» jau informēja, Preiļu 1. vidusskolā darbojās matemātikas nometne «Mazā alfa». Tā noslēdzās ar labāko rēķinātāju konkursu, kurā uzvarēja Ēvalds Leitāns, Artūrs Spīķis, Renārs Petrāns un Sarmīte Rubule. Olimpiādi sponsorēja Preiļu privātuzņēmējs, kurš savu uzvārdu nevēlējās reklamēt. Tika izveidota Latgales neklātienes matemātikas skola, kuru vadīs Preiļu 1. vidusskolas skolotāja Mārīte Seile.

A.Illjina

Neskaidrības ar gāzes vadu «Upmala — Preiļi»

Joprojām ir neskaidrības par to, kāds būs gāzes vada «Upmala — Preiļi» liktenis. Līdzekļi, ko akciju sabiedrība «Latvijas gāze» bija apsolījusi jau uzbūvētās trīspadsmit kilometrus garās trasēs konservācijai, nav saņemti.

Kā paskaidroja rajona padomes galvenais speciālists celtniecības jautājumos Igors Ivanovs, sagatavota un aizsūtīta vēstule akciju sabiedrības «Latvijas gāze» generāldirektoram Adrianam Dāvim, kurā pasūtījās līdz neuzbūvēto trasī pārņemt akciju sabiedrības bilancē ar garantiju, ka tiks samaksāts iekrājies pārāds celtniekiem un pati celtniecība tiks turpināta.

Tātad, lai saglabātu vairākus gadus būvēto, rajons gatavs trasī atdot par velti. Pagaidām atbildē no Rīgas vēl nav pienākusi.

Ja visi šie jautājumi ar akciju sabiedrību «Latvijas gāze» tuvākajā laikā tiks atrisināti, var cerēt, ka trīspadsmit kilometrus garā trase tiks iekonservēta, bet nākamajā gadā celtniecība varētu tikt turpināta līdz Preiļiem.

L.Kirillova

LATVIJĀ

- ASV prezidenta vizite vietējiem nodokļu maksātājiem izmaksājusi 47 tūkstošus latu. Tiesa gan, kopējā vizītes izmaksas summa ir lielāka, bet daļu no tās sedz ASV puse. Lielākie izdevumi saistīti ar pilsētas izmaiņām nepieciešamo atribūtu (karodzīpu un transparentu) iegādi (6000 latu) un B.Klintona tribīnes uzstutēšanu un noformēšanu Brīvības pieminekļa laukumā (4783 lati).

- Pagastu zemes komisijās par vienu lēmēju (rajona zemes komisijas pārstāvi) būs mazāk. Tā paredz Saeimas pieņemtie grozījumi likumā par zemes komisijām.

- Denacionalizācijas komisijām lēmums par kompensācijas piešķiršanu namīpašniekiem (ja īpašums netika atdots natūrā) jāpieņem divu mēnešu laikā. Savukārt pašvaldības valdei sava lēmums būs jāpieņem ne vēlāk kā mēnesi pēc komisijas lēmuma, — nosaka beidzamajā lasījumā pieņemtie grozījumi likumā par namīpašumu denacionalizāciju.

- Saeima mainījusi akcīzes nodokli spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, cigaretēm un citiem tabakas izstrādājumiem, zeltam, dārgmetāliem un dārgakmeņiem, vieglajām automašīnām, benzīnam un dīzeļdegvielai; šis likums stāsies spēkā ar tā izsludināšanas dienu. Rektificētajam etilspītam akcīzes nodoklis noteikts 3 lati par litru, šāmpāniem un vīniem — 0,25 lati par litru absolūtā spirta, cigaretēm ar filtru vai bez tā — 0,01 lats par katru cigaretē, citiem tabakas izstrādājumiem — 100 procentu, zeltam, dārgmetāliem un dārgakmeņiem — 30 procentu, vieglajām automašīnām — 10 procentu, benzīnam — 0,04 lati par litru, dīzeļdegvielai — 0,02 lati par litru.

- Ienākumi no pamatlīdzekļu pārdošanas jāizlieto, dzēšot parādu uzņēmuma darbiniekiem un valsts budžetam, kā arī iegādājoties vai atjaunojot pamatlīdzekļus un pabeidzot celtniecības objektus. Tādu ienākumu izlietošanas kārtību paredz grozījumi likumā «Par valsts uzņēmumu».

- Valsts ieņēmumu dienests apstiprinājis importējamo preču minimālās muitas vērtības sarakstu un to nosūtījis visiem muitas punktiem. Šādas rīcības iemesls — nepieļaut, ka tiek ievestas preces, kuru muitas vērtība tiek uzrādīta smieklīgi maza.

- Aizvadītajā nedēļā Latvijā tika ievestas salīdzinoši mazāk produktu nekā iepriekšējās nedēļās. Pēc Robežsargu brigādes datiem, valstī legāli ievestas 28 tonnas makaronu no Krievijas un Itālijas, kā arī 32,2 tonnas cepumu no Krievijas, Dānijas un Polijas. Vēl Polija mums piegādājis arī 7 tonnas dārzeņu.

Igaunija Latviju aplaumoja ar 15 800 litriem minerālūdens. Belājija un Moldova piegādājušas 23,2 tonnas tomātu, bet Lietuva un Ukraina — 2,6 tonnas gurķu. No Krievijas ievestas 12 tonnas kartupeļu.

Turpinās ievestās gaļas «plūdi» — ievestas vairāk nekā 460 tonnas liellopu un cūkgāļas.

- Valsts budžetam lielus zaudējumus nodarījušajai firmai «Lata International» būtu laiks bankrotēt. Tā pagājušajā nedēļā izteicās Zemkopības ministrijas vadība, norādot, ka šīs firmas vietā no budžeta jau nācies atdot 6,3 miljonus latu. Tagad darbs būtu tiesai (jo uzņēmumu par bankrotējušu var atzīt tikai tiesa).

- Šogad valstī gaidāma laba graudu raža. Šādu prognozi izteikuši Zemkopības ministrijas pārstāvji, taču par visas izaudzētās ražas noīetu īstas skaidrības vēl nav.

● Preiļu pagasta Prot strādāt un atpūsties

Karstais siena laiks paņēma daudz energijas, bet arī darbā cilvēkam nav jāaizmirst par saturīgu un interesantu atpūtu, par atslodzēm. Lauku laudis izsenis tādos brižos pratuši pārādīt veiklibu, amatu prasmi, katra uzdevuma veikšanā ievit sacensības garu un, ja viss izdodas labāk nekā citiem, var arī padižoties. Tā tas bija nesen aizvadītajā atpūtas dienā Ličos. Ar aizņemtību sienā plāvās dālbnieku nebija daudz, bet tradīcija iedibināta.

Pagasta priekšsēdētāja Zinaida Vilcāne teica:

— Izgatavots un svētku dienā tika paceļts īpašs karogs ar lauksaimnieku emblēmu — ābolīņa trijlapi. Tas plīvos arī kādudieni nākamgad, kad, ceras, svētki izdosies vēl labāk. Par palīdzību šo tapšanā pateicāmies Preiļos labi pazīstamām komercfirmām «Agate», «Inna» un «Alans».

Visu pasākumu laiku, arī vakā dejas, spēlēja kapela no Pelēčiem «Kairāns un Ziediņš», bet «nagla» bija komandu sacensības zirgu jūgšanā, sienā plaušanā ar parasto rokas izkapti, zivju makšķerēšanā turpat dīķi un citas izdarības, pat kāpšanā stabā pēc galā piekārtas mantas. Kā superbalva bija sprigans aunelis — to godam izcīnīja brālis un māsa — Kaspars un Kristīne Dzeni no zemnieku saimniecības «Dzeņi». A.Rancāns

Zemnieka karstā vasara

«Ozolu» mājas Saunas pagasta Gribinānos var pamanīt jau pa gabalu — pēc jaunajiem ūjumiem, koplajiem kokiem, sarkanā krāsā saulē mirgojoša graudu kombaina un citas tehnikas. Tagad te saimnieko Jānis Griboniks, bet pamatus līcis viņa vectēvs 1927. gadā — tāds pats jauns gados un dzīves pieredzē iesācējs zemnieks. Tagad te dzīvo trīs paaudzes, kā tas nākas kārtīgā latgaju sētā, — viņa sievastēvs Kazimirs Ivdris, šāvēji Pēteris un Kārlis Ivdrī, kuri strādāja Līvānu kūdras fabrikā, bet tagad kļuvuši bezdarbnieki un darbu atraduši māsas saimniecībā, kā arī trīs jaunie Griboniki — četrpadsmītgadīgais Arnis, divpadsmītgadīgais Guntis un desmitgadīgais Jānis. Tātad, septiņi vīrieši strādātāji un viena putras virēja, kā par sevi sacīja mājasmātē.

Saimniecība nav liela — 15 mantotie hektāri zemes, citi — nomātie, kopā pussimta. Gan darbaspēka pietiek, gan tehnikas gana, un Griboniku saimniecība palīdz kaimiņiem, mazāk tehnīzētiem zemniekiem.

Ēkas pēc senas tradīcijas sabūvētas ap pagalmu, kur centrālā vieta pieder dzīvojamajai mājai, bet pretē — klēts, kambaris vai pieleikamais. Tam līdzās bijis vecais augļu dārzs, ap kuru sastādītie ozoli un citi diži koki jau pārmākuši ābeles — bijis jāiestāda jauns dārzs. Toties te nu tagad ir savs parks, kur dzelzs kārts galā paceļas mučele Jāņugunīj. Arī tā ir veca tradīcija — Jāņus svīnēt sabrauc radi no malu malām, atnāk trīs brāļi akordeonistī no kaimiņiem. Dziesmas un mūzika tad skan līdz rītam, kamēr vīrs meža ceļa galā parādās saule. Tas nekādi neiespāido līgotāju darba spējas — viņi vienmēr ir savās vietās. Sogad līgoja par spīti lietum, kurš gan nejāva sākt gatavot sienu, kā tas bijis allaž. Taču pēc tam tā strādājuši, ka milzīga smaržīga timotiņa un citu stiebrzāļu rullu kaudze nu izrādījusies lieka un pārdodama.

Sīs mājas dvēsele un padomnieks ir Kazimirs

Ivdris. Jaunības gados bijis slavens celtnieks, mūrnieks — ar to pelnījis iztiku, ar to nodarbojies arī kolektīvo saimniecību laikos, ar to tāpat bijis noderīgs znotam — pārbūvējis veco kūti, cēlis šķūni lopbarībai un garāzas, sakņu noliktavu un citas saimniecības ēkas. Arī pašlaik viņš rosās pa mājām, jo vēl jau vajadzīga smēde, dzelzs un koka apstrādes darbnīciņa, dzīrmavas, graudu kalte — bez tām nekāds saimnieks, pēc viņa domām, nevarot būt.

— Mēs, tie jaunākie, nemamies pa āru, — piebilst Jānis vecākais, — tur vairāk darba ar tehniku. Un, būdams jautras dabas vīrs, neaizmirst vēl izšķilt kādu humorā dzirksti. — Tēvs brīvajā laikā mums sabrūvē alu. Kad pārnākam, ir ar ko atsvaidzināties.

Skaidrs, ka krietnā lauku sētā dzer vai nu pienu vai alu — kas kuram vairāk kāro. Vai «Ozolu» saimnieks būtu izpēmums? Alus esot bieži, arī šodien — nesen Annas diena bijusi... Viņš jau paguvīs sameklēt krūzi un nozust, bet, lai aizpildītu pauzi, Kazimirs nav pretī dalīties arī pieredzē, kā iegūt miestīnu «pēc pasūtījuma» — cik stipru un kādā krāsā, cik pielikt apīnu, lai saglabātu svaigu mu vasaras karstumā, kā iesalu kaltēt.

— Alus ir labs, ja nav pliks, — viņš saka un paskaidro: — Ja pēc izdzeršanas glāzē paliek putu odere.

Nevar atteikt viesmīligajiem saimniekiem un nepagaršot, nepaslavēt, bet darbs tomēr pirmajā vietā.

Jānis Griboniks savas gaitas dzimtajā pusē iesāka par kopsaimniecības mehānisko darbnīcu vadītāju, nostrādāja 12 gadus, bet jau arī savā zemnieka saimniecībā nav iesācējs — no 1989. gada. Zeme nav slikta, līdzēna un labi iekopta, arī par augļību nenākas sūdzēties, bet prasa darbu. Par visas ģimenes pajām, arī iepērkot no malas, izdevies diezgan labi nodrošināties ar tehniku, tomēr arī viņam, kā visiem citiem apkaimes zemniekiem, netrūkst problēmu. Brīžiem nezini, kur likt saražoto, piens un gaļa ir tik lēti, ka nes zaudējumus. Un reizēm liekas, ka jāstrādā tikai pēc inceres, necerot ne uz kādām perspektīvām. Bet viņš nodrošina darbu gan ratiem, gan arī citiem kaimiņiem, palīdz par simbolisku atalgojumu.

Siena laiks aizvadīts ar godu, jau tuvu arī brīdis, kad iedārbināms labības kombains, ko viņš mūsu apmeklējuma dienā remontēja. Tad dienas kārtībā būs kartupeļi...

Te katrs dara savu darāmo, katrs zina savu vietu. Ir savas tradīcijas un dzimtas lepnumi par sasniegto, goda piemiņu tur bijušos šo māju laudis, ciena tagadējos, rūpējas par jauno paaudzi — dēli aug veselīgi un spēcīgi, allaž palīgi lielajiem, kur vien tos paaicina. Ģimene dzīvo satīcīgi par prieku sev un kaimiņiem, tiek turēta godā visā pagastā.

A.Rancāns

• ATTĒLOS: Jānis labprāt izrādīja savu saimniecību, redakcijas fotogrāfs, «ķerdams mirklus», viņu «iemūžināja» gan pie disku plaujmašīnas un kopā ar dēliem pie lopbarības rituļu kaudzes, gan ar mājas sargu suni, bet publicēšanai izvēlējāmies to, kurā redzams kombaina fonā. Anna ar dēliem Gunti un Jāni paēnā tūrīja dārza ogas, bet vecākais dēls Arnis ar vecotēvu bija aizgājuši pēc meža ogām. Citi saimes laudis tāpat bija prom — nesastapām.

Fotografēja J.Silickis

• Vēstule «Novadniekam»

Cilvēki atkal ir aizmirsti

Rajona avīzē («Novadnieks», 15.05.1994.) ar interesu izlasīju rakstu «Vai Preiļiem vajag gāzes vādu?». Nekāda vērtību maiņa pie mums nav notikusi — tāds ir mans secinājums. Aiz skaitliem pat rakstā pazūd cilvēki, kuriem jādzīvo šīs gadsimta (iespējams) ceļtēs tuvumā. Jau trešais gads iet, bet sakārtot pabeigto gāzes vada trasi nevienam pat prātā nenāk. Pāri manai tēva zemei tā izrakta gandrīz 0,5 kilometru garumā, šķidroni par virši aizbērta, kas apgrūtinā katru darbu. Izraknētais Dubnas krasts un ceļa Špoģi — Rīmīcī — Stares mala aizaug ar nezālēm. Uz šogād rakstīto iesniegumu sakārtot gāzes vada trasi, no Preiļu rajona TDP valdes saņēmu izrakstu no lēmuma Nr. 7/63 (1994.g. 14.04.): «Izska-tot... nolēma pagaidām atlīkt jau-tājuma risināšanu».

Kāpēc? Cik ilgi? Vai kādam ta-gad laiks atbildēt? Es nevaru zināt visu rajona deputātu domas, varbūt kādam arī nav nekas pretē, ja zemnieks varētu normāli strādāt. Bet lēmums ir pieņemts. Vai aizbērto trases posmu nevarēja nolīdzināt par rajona budžeta līdzekļiem?

I.Maskalāns,
zemnieks

Solīts makā nekrīt

Par šo skaudošo patiesību, kas tikpat veca, cik cilvēce, kārtējo reizi pārliecinās zemnieki. Pavasarī plaši tika reklamētas dotācijas par ūjīnes graudaugu sēklām un sē-jumiem, liniem. Daudzi tam noticeja un apsēja pat tūkstoši hektāru vairāk, salīdzinot ar iepriekšējo ga-du. Iesēti 38 hektāri garšķiedras linu ūjīnes sēklām pienākas 2190 lati. Vēl 22000 lati tika solīti par ūjīnes sējumiem.

Šīs dotācijas pašā laikā būtu tagad, labības plaujas sākuma un tās norisē, jo daudzi cerēja, ka iegūs līdzekļus labības novākšanai un žā-vēšanai. Bet, palikuši bešā, viņi «bombardē» gan departamentu, gan agronomu kā galveno šīs idejas propagandētāju, gan kārtējo reizi jūtas apmūkoti. Bija cerējusi, ka šie līdzekļi segs zemes sastā-dāšanu un ziemāju sējū. Paļāvās uz dotāciju realitāti. Bet nu var iznākt tā, ka šie ūjīnes sējumi paliks nenovākti, ziemājus sēt daudziem būs pazudusi vēlēšanās.

A.Rancāns

Kontrolē vides un veselības aizsardzības centrs

Preiļu rajona vides un veselības aizsardzības centrā varētu būt dotācijas mēnešos, kad par saules un siltuma trūkumu sūdzēties nevar, ir intensīvs darba periods.

Pārtikas higiēnas ārstes Valentīnas Petrovas un viņas palīdzes Svetas Nazarevas vadībā regulāri tiek pārbaudīti visi pārtikas produkti, ko ražo Preiļu rajonā. Par katru neatbilstību normatīviem ziņo dienestam, kas noskaidro tās cēlo-ni — nepareiza izgatavošanas tehnoloģija, transportēšana vai nepie-mērota uzglabāšana. Izņēmums ir siera rūpīnca un desu cehi, kuriem pašiem ir savas laboratorijas un kurās ik dienu veic produktu pārbaudi.

Citādi ir ar importa produktiem, ko saņem no Rīgas bāzēm. Šādiem produktiem līdzīgi dots sertifikāts vai kvalitātes apliecība. Centrs tad kontrolē tikai realizācijas noteiku-mu ievērošanu. Tas, ka šie notei-kumi ir labi zināmi tirgotājiem, vēl nebūt nenodrošina to ievērošanu. Pilsētas veikalos un kafejnīcās ir konstatēti gadījumi, kad tiek pār-dota LV tirgošanas standartiem ne-atbilstoša prece. Piemēram, nesen tika brīdināts kāds jaunsaimnieks, kas vienā no pilsētas pārtikas vei-kaliem pārdeva nepasterizētu pienu. Pāņemot paraugu, centra dar-binieki konstatēja, ka tas neatbilst normatīviem. Par atkārtotu notei-

kumu neievērošanu centrs uzliek sodu un aizliez tirgoties, kā arī konfiscē produkciju. Līdz šim tādā veidā rīkoties gan nav nācies.

Bez tam katram individuālajam uzņēmumam centrs ir izsniedzis sa-nitārās pasašes, kurās uzrādīta atļauja tirgoties ar vienu vai otru pro-duktu atkarībā no tā, kādas attie-cīgo produktu uzglabāšanas iekār-tas pieder šim uzņēmumam.

Centrs sadarbojas arī ar Veteri-nāro dienestu, kas pārbauda visus pārtikas produktus, ko iegūst no dzīvniekiem.

Centra katru mēnesi izdara arī atkālo ūdeņu tirības pārbaudi. Preiļu rajonā šobrīd nav ieteicams peldēties Daugavā un Dubnā, bet ezeru ūdens ir tīrs.

Epidemioloģe Faina Nikiforova un viņas palīdzē R.Laizāne epidemioloģisko situāciju rajonā rakstu-ro kā salīdzinoši mierīgu. Tiesa, Apšēniem mežā arī atkālā ar trakum-sērgu slimā lapsa, bet ne holēra, ne ērču encefalīts līdz šim rajonā nav bijis.

Inta Skripka

Latvijas 18. lauku sporta spēlēs

◆ 1990. gads — Preiļu rajons 25. vietā, 1992. gads — Preiļu rajons 15. vietā, 1994. gads — Preiļu rajons 9. vietā kopvērtējumā.

Noslēdzies lielākais republikas lauku sporta pasākums — 18. sporta spēles. Sacensības notiek ik pēc 2 gadiem un ir sava veida sporta dzīves skate. Ar atsevišķu komandu startē topošie lauku speciālisti — LLU. Viņiem šogad 11. vieta.

Sacensības notiek gan ziemas, gan vasaras posmā, kā arī veterāniem. Veterānu sacensībās vērtē 6 sporta veidus, pēc tam ieskaita 3 no ziemas un 6 no vasaras sporta veidiem.

18. lauku sporta spēļu kopvērtējums

Vieta	Rajons	Punkti
1.	Valmieras	442
2.	Rīgas	396
3.	Jēkabpils	386
4.	Liepājas	366,5
5.	Jelgavas	361,5
6.	Ogres	345
7.	Kuldīgas	340
8.	Cēsu	336,5
9.	Preiļu	335,5
10.	Bauskas	329,5
15.	Daugavpils	315,5
21.	Balvu	264,5
22.	Ludzas	246
25.	Rēzeknes	242,5
26.	Krāslavas	124,5

Kā redzat, rezultāti joti blīvi, un, ja nepiemeiklētu neveiksme O. Bobisovu šķēpa mešanā (neieskaitīts rezultāts), mēs būtu vienu vietu augstāk. Pie optimāla komandas sastāva vieglatlētikā (kā tas bija «Lauku Avizes» zonas sacensībās Preiļos) varējām cerēt pat uz 6. vietu.

Šoreiz republikas lauku sportisti pulcējās Latgales pusē — Balvos. Pārvietot visas finansiālās grūtības, organizatori bija sacensībām labi sagatavojušies. Uz spēlēm ieradās 1500 dalībnieki. Sacensību atklāšana sākās ar visu 27 komandu gājienu cauri pilsētai uz stadionu.

Sportisti bija patīkami pārsteigti par neredzēti un necerēti lielu skaitāju skaitu pilsētas ielās, tāpat patīkams pārsteigums sportistiem, īpaši tālāko novadu, bija par saņēmošanu, zaļajām un plašajām ielām.

Atklāšanas šovs, kā tagad mēdz teikt, bija labākais, kādū esmu redzējis vismaz 3 pēdējās lauku spēlēs. Gaidītais Ulmaņa kungs gan nebija ieradies, toties bija klāt Kinna kungs un republikas sporta vadība.

Bija liela dažādība rajonu komandu noformējumā. Daži rajoni maršēja košos treniņterpos, droši vien arī padārgos. Citi tikai fimas «Coca — Cola» kreklīpos. Bija arī raibi brīvi ģērbušies. Mēs piederējām pie pēdējiem. Še gan bija paradoxs. Daļa rajonu, kas neizcēlās ar sportiskām aktivitātēm un sacensību noslēgumā atradās tabulas beigās, — parādē greznajās ar skaistiem tēriem.

Mūsu rajona delegācijā bija 60 sportisti: vieglatlēti, futbolisti, basketbolisti, orientieristi. Orientieristi nebija savā labākajā sastāvā un taktisku apsvērumu dēļ sacensībās nestartēja stafetēs.

Vieglatlētika ir sporta karaliene arī lauku sporta spēlēs — koeficients 2,5.

Nemot vērā lielo komandas dažādību skaitu — 20, šeit izcīnītā vieta joti iespaidoja kopvērtējumu. Mums 8. vieta, bet tikai 294 punkti, t. i., joti viduvējs rezultāts. Bet tāds ir sports ar sportiskām un organizatoriskām veiksmēm un neveiksmēm. Mans princips, ka uz sacensībām jāved tie sportisti, kuri grib startēt. Es tā saprotu: arī budzeta līdzekļi domāti, lai atbalstītu sporta darbu un sportistu piedalīšanos sacensībās.

INDIVIDUĀLI sudraba medaļas ieguva: Aigars Salenieks (10 km

sološanā), Jānis Māsāns (lodes grūšanā), Vjačeslavs Grigorjevs (50 km sološanā), bronzas medaļu — Jānis Plotiņš (50 km sološanā). Jāatzīmē Ivara Zeltiņa 5. vieta 3000 m šķēršļu skrejienā un 7. vieta 400 m, kā arī J.Plotiņš 5. vieta un V.Grigrorjeva 6. vieta 10 km sološanā. Par panākumu jāuzskata mūsu stafetes vīru (E.Kozlovskis, D.Menšikovs, I.Zeltiņš, V.Markēvičs) izcīnītā 6. vieta (4 x 100 m).

BASKETBOLS — bronzas medaļas

Trenera N.Romanenko audzēknēs: I.Babre, M.Skrūzmane, I.Mihailuka, L.Sauka, I.Staņislavskis, A.Vanaga, I.Peiseneice, I.Pimenova sīvā cīņā pārspēja Ogres rajona komandu, bet zaudēja Tukuma un Valmieras komandām. 1. vieta Valmiera, 2. vieta Tukums.

FUTBOLS — bronzas medaļas

Tās tika izcīnītas, pa ceļam pieveicot Rīgas un Saldus rajona komandas. Finālā ar vienādu 0:1 rezultātu nācās zaudēt Valmieras un Daugavpils komandām.

Iegūtā trešā vieta ir ilggadējā trenera Vladimira Točko darba rezultāts.

Nobeigumā gribu teikt, ka 9. vieta republikā nav peļama un reāli atbilst mūsu spējām, ja, protams, neskaita liktenīgās neveiksmes. Tāpēc, domāju, tie cilvēki, kas to sasniedza, un tie, kas palīdzēja sasniegāt šos rezultātus, ir pelnījuši atzinību.

Mūsu rajona sportisti savās prasībās bijuši joti peticīgi — iespējas startēt sacensībās, bet tādus jautājumus kā ārējais izskats esam atstājuši rītdienai. Un cerēsim, ka tas viss tuvākā nākotnē atrisināsies labvēlīgi.

A.Pošeika,
rajona sporta darba koordinators

Tādā ģimenē 1870. gadā piezīmēt 20. gadsimta «pasaules proletārā vadonis». Volkogonovs atzīmē: arī pēc tēva nāves Uljanovi palika materiāli nodrošināti. Līdzekļus deva mātes mantotā muižas dala, vēlāk — iepirkta saimniecība Samāras guberņā, bet pēc tās pārdošanas 1893. gadā — procenti par naudas noguldījumu bankā. Tie kalpoja arī Vladimira politiskās darbības mērķiem.

Istena padomnieks Ilja miris 54 gadu vecumā ar asinsplūdumu smadzenēs. Padomju Krievijas Tautas komisāru padomes priešsēdētājs Vladimirs Uljanovs — 53 gadu vecumā ar smadzeņu sklerozi.

Leņina izcelsmē ilgu laiku bija boļševiku partijas noslēpums. Kad 30. gadu sākumā viņa māsa Anna Jeļizarova izpētījusi patiesību un par to ziņots Stālinam, ģenerālsekretāra atbilde bijusi pavismā īsa: «Absolūti klusēt!». Kremlī īpaši neērtas bija ebrejiskās un muižniecīšu izcelsmes līnijas. Tika doti norādījumi uzsvērt Leņina biogrāfijas vienkāršo, krievisko pusī.

Jāuzsver — Leņina daudznaicinālā izcelsmē nav nekas neparasts. Tā ir raksturīga cariskās Krievijas politisko darboņu virsotne, kurā veidošanā kopš Pētēra Lielā valdišanas laikiem asinis devušas dažādas tautas. To redzam gan pie monarhijas, gan pie revolucionāriem. Blanki — Uljanovi to vēlreiz apliecinā. Krievijas traģēdijas cēloni nav arī šajā daudzveidībā, bet nespējā izvirzīt valsts priekšgalā cilvēkus, kuri perspektīvi veicinātu tās sabiedrības normālu attīstību. Un šī traģēdija turpinās arī pēc Uljanova — Leņina ideju sagrāves.

L.Dribins («Lauku Avīze»)

Kas gan nenotiek pasaule

«Polaroids» tomēr darbojās

Izmeklēšana sākas ar nozieguma vietas apskati. Dažreiz ielauzēji atstāj tādas «vizītkartes», ka izbrīnīti pat pieredzējuši kriminālisti. Lūk, kāds kuriozs gadījums bija Šverīnē ar trīs laupītājiem. Ielauzušies dārgā foto piederumu veikalā, viņi savāca dārgu aparātūru desmitiem tūkstošu marku vērtībā, bet pēc tam nolēma paniekoties ar automātisko «Polaroidu». Vairākas reizes ar to nofotografēja cits citu, bet tā kā uz spožā papīra ilgi neparādījās nekāds attēls, nolēma, ka fotoaparāts nedarbojas. Nometa to turpat veikalā kopā ar neizdevušāmies fotogrāfijām un devās mājup.

Kad veikalā ieradās kriminālpolicisti, pirmais, ko viņi atrada nozieguma vietā, bija fotogrāfijas ar laupītāju attēliem, jo «Polaroids» tomēr bija darbojies.

Viss tālākais jau bija tehniskas lieta.

«Zeltvedēji» pret pašu gribu

Trīs seifu uzlauzēji nodomāja iekļūt kāda veikala pagrabā, kur, kā liecināja viņu rokās noņākušais plāns, aiz sienas vajadzēja atrasties seifam, ko viņi gribēja uzlauzt.

Nokāpuši lejā, viņi nojaucā kieģeļu sienu un patiešām pamānīja kaut ko metālisku. Tūlīt sāka darboties spēcīgi elektrotroubji.

Taču pēc dažām minūtēm laupītāji saprata, ka turbas kaut kādā dīvainā traukā. Tel-pā izplatījās nepatīkama smaka. Tas tomēr neapturēja azartiskos zelta meklētājus, un viņi turpināja urbt. Un tikai tad, kad no izurbtā cauruma uz viņiem sāka gāzties smirdošs šķidrums, viņi saprata, ka nav uzlauzuši seifu, bet gan kanalizācijas rezervuāru... Atteikušies no savas ieceles, pirms mesties bēgt, viņi ilgi mēgināja iztīrīt smirdošos traipus no apgērba. Tomēr veltīgi. Zelta meklētājus, kas negribot bija kļuvuši par «zeltvedējiem», policisti sameklēja pēc nelabi smirdošajām pēdām.

Kreisais «lēciens»

Mazliet vairāk laimējās ciemā ielauzējiem, kas Bonnā aplaupīja greznu apavu veikalu. Naktī, izslēguši signalizāciju, viņi iekļuva noliktavā un no konteinera paņēma veselu kaudzi kurpjū. Strādāt nācās tumsā un lielā steigā.

Kāda gan bija laupītāju vilšanās, kad mājās, dalot laupījumu, viņi konstatēja, ka kurpes bija ne tikai viena modeļa, bet visas kreisās kājas.

Superdisciplīna

Bet šis laupītājs Duisburgā pats apsēdās uz apsūdzēto sola.

Viss sākās ar to, ka divi zagli, iekļuvi par veikalā, nozagat tur 33 vērtīgus pulksteņus. Vienu no viņiem noķēra un nodeva tiesai. Otrs palika brīvībā un bija pārliecināts, ka līdzdalīnieks viņu nenodos. Ziņkāri-

bas pēc viņš nolēma noklausīties tiesas sēdes gaitu un, ieradies tiesas zālē, apsēdās publikai paredzētajās vietās.

Viss gāja savu gaitu, kā parasti izskatot šādas lietas. Taču tad notika tas, ko neviens nebija gaidījis. Nolasīdams protokolu, tiesnesis pēkšni nosauca arī otru laupītāja vārdu. Un tas automātiski, pakļaudamies iedzīmtai vāciešu disciplinētai, piecēlās un skāļi sacīja: «Es esmu šeit.» Pēc tam viņam, protams, nācās pārsēsties uz apsūdzēto sola.

Cietums kā sanatorija

70 gadus vecais Žozē Safura Riodežaneiro cietumā saviem kameras biedriem sarīkoja greznu banketu, kurā tika servēti pat kūpoši šašlikki. Safuro izcieš sešus gadus ilgu cietuma sodu par nelegālas loterijas organizēšanu. Riodežaneiro cietums ir slavens ar savu liberālo režīmu un presēto sauc par «sanatoriju aiz restēm».

Gulta, kas nav mēbele...

«Kas jums te ir, veikals vai atklātais nams?» — kāds sašutis pircējs jautāja Amerikas pilsētas Bosjersitijas universālveikala direktoram. Apjuķušais administrators metās uz mēbeļu sekciiju, kur ieraudzīja pikantu ainu: kāds pāris milējās, nepievēršot nekādu uzmanību desmitiem garām ejošu cilvēku. Devīnpadsmīt gadus vecais Kenets Braiens un viņa septiņpadsmītādīgā draudzene Sabrina Pērkinsa centās attaisnoties: sak, nav kur satikties, bet veikalā izstādītā gulta likās tik ērta... Tādēļ nekādi nespēja noturēties pret kārdināju-mam to «izmēģināt». Direktors bija nepielūdzams. Izsauktā policija apcietināja milniekus par «amorālu uzvedību sabiedriskā vietā». Tagad neveiksmīgajiem milētājiem draud ieslodzījums cietumā līdz 6 mēnešiem un 500 dolāru liels naudas sods.

Jaunie «kidnepmeni»

Divi jauni puiši Vanino cie-mā Habarovskas novadā par ielu lielā somā nesa kaut ko joti smagu. Tas ieinteresēja tuvumā esošos milicijas darbiniekus.

Miliči piegāja pie puišiem, no kuriem viens bija nepilngādis, un palūdzā atvērt somu. Tie tūlīt sāka atteikties no sava nešamā. Nebija grūti iedomāties, ka tajā ir kaut kas zags. Kāds gan bija miliču pārsteigums, kad viņi ieraudzīja somā sēdošo... puisēnu!

Puisēnu nolaupīja netālu no veikala. Viņa ieslodzījums nebjā ilgs, jo nolaupītāji bija nogājuši tikai kādus 400 metrus no veikala un nepaspēja nogādīt līdz automašīnai, ko viņi bija noīrejuši speciāli šai vadīzībai. Bērnu nozagāt, lai par to saņemtu izpirķšanas maksu, jo viņa māte bija veikala īpašniece, bet tēvs strādāja solida firmā.

«Pilnīgi atklāti»

● Jasmuižas izstāžu zālē Osvaldam Zvejsalniekam — 50

Mākslas pazinēji labi pazīst rēzeknieti Osvaldu Zvejsalnieku.

Gleznotājs dzīmis 1944. gada martā Varakļānos. Tas bija kara laiks.

Skoloties Osvalds Naglos un Viļānos. Pēc tam bijuši sagatavošanas kursi Mākslas akadēmijā. Tad akadēmija, armija. Studijas nācās pārtraukt uz dienes-ta laiku. Mācības jaunais mākslinieks beidza 1971. gadā. Ap-mēram gadu pirms beigšanas topošais gleznotājs devās uz Rēzekni, kur strādāja pie diplomdarba. Šeit — pilsētas mākslas vidusskolā Zvejsalnieks arī sāka strādāt. Un dara to arī šodien.

Pirms kara Rēzeknē bija spē-cīga mākslinieku kopa, un tiek atzīts, ka Zvejsalniekam ir ie-vērojami nopelni mākslinieku grupas organizēšanā vēlākajā laikā.

Kara laikā Rēzeknes kopu vērtēja kā spēcīgāko ārpus Rīgas. Šeit bija Varslavāns, Egle, Kalvāns, Breikšmane.

Labi, ka šeit bija mākslas skola. Vispirms pilsētā atvēra veikalnu — salonu. Toreiz šādi saloni bija tikai Rīgā un Liepājā. Pēc kādiem pāris gadiem Rēzeknē parādījās mākslas kombi-nāta iecirknis.

Tas bija laiks, kad pilsētā darbojās Latgales mākslinieku organizācija ar Osvaldu Zvejsal-

nieku priekšgalā. Šodien sa-vienība pastāv kā tāds intere-sentu klubs. Daži saņem algas Rīgā, kāds aizbrauc uz ār-zemēm, bet būtībā mākslinieku savienības vairs nav.

Atmodas laikā Osvalds Zvejsalnieks faktiski dibināja Tautas fronti Rēzeknē. Dibinājās Lat-galīšu kultūras biedrības, pa-zibēja Latgales programma. Un tomēr ir paliekošais. Skolā tika izveidota darba grupa Latgales Māras atjaunošanai. Tagad tas nebūtu iespējams. Lēningradā izdevās par kādiem 11 vai 12 tūkstošiem dolāru dabūt granītu.

Pēc LTF trešā kongresa, kad sākās «klusā inteliģences aiziešana», Zvejsalnieks aizgāja no Tautas frontes. Pēdējā laikā tomēr viņš atkal pievēršas politikai.

Jubilejas izstāde Jasmuižā lie-cina par mākslinieka galveno nodarbošanos — glezniecību. Romēns Rolāns reiz rakstīja: «Mūsu uzdevums ir atdzīvināt pagātnes diženos spēkus, atmo-dināt tajos rosmīgo dzīvīgu-mu...»

Mākslinieka otai pieder Lat-gales dižgaru portreti. Šoreiz varam iepazīties ar Franča Tra-suna personību. Kā arī apskatīt novada «Rēzeknes ainavas», «Krāslavas mājinu» — pavism desmit gleznašas.

V.ROMANOVSKIS

DERĪGI PADOMI

● Banāni jāglabā telpā, kur gaisa temperatūra ir ne zemāka par 7 grādiem virs nulles. Ja banānus glabāsiet zemākā temperatūrā, uz tiem sāks parādīties tumši plan-kumi un tie sāks bojāties.

● Tualetā ūdens nolaižamajā bākā ūdens iztecešanas daudzums netiek regulēts — uzreiz iztek viss ūdens. Ja uz gumijas korķīša, kas aiztur ūdeni, uzliksiet smagāku metālu slogu, paraujot un atlaižot auklu, ūdens automā-tiski netecēs arā, tā daudzumu būs iespējams regulēt un redišies problēmas, kad tualetē nav ūdens.

● Aukstā vannā nedrīkst liet joti karstu ūdeni. Bet

karstā vannā nedrīkst liet joti aukstu ūdeni. Citādi vannas emalja sāks plaisāt.

● Lai atturītu duļķainu ūdeni, tajā ir jāiemet šķipsniņa alumīnija alauna. Dulķes nogulsnesies.

● Sēnes var kaltēt arī ledusskapī. Novietojiet notīritās un sagrieztās sēnes ledusskapja apakšējā nodalījumā vairākās kārtās. Pēc pāris nedēļām varat tās pemt arā un likt glabāties. Aukstumā kaltētas sēnes ir maigākas un mīkstākas.

● Taukainus traipus uz gāzes vai elektriskās plīts vislabāk apkaisīt ar sāli, kamēr plīts vēl karsta. Pēc tam sāls jāberzē ar papīru.

● Svaigu maizi bez grūtībām sagriezīset smalkās, glītīgas šķēlītes, ja nazi pirms griešanas uzsildīsiet vai iemērķsiest uz brīdi verdošā ūdeni.

SLUDINĀJUMI/REKLĀMA ☎ 22305

Ģ Pārdod

3 t mucu uz ritepiem. Tel. 57756;

divrindu kartupeļu racēju KTN-2B. Tālr. 21814;

steidzami mazlietotu Moskviču IŽ-21251-KOMBI, 1989.g. Tālr. 65059;

VAZ-2103, 1983.g. Tālr. 42826;

joti lēti M-408 braukšanas kārtībā. Tel. 46614;

lēti piena dzesējamo iekārtu Siļu-kalna pagasta «Kaperiekos». J.Veips;

MTZ stūres pastiprinātāju, PD-10, T-74 rezerves daļas. Tel. 22498 va-karos;

T-40AM, JuMZ (ekskavators). Tālr. 34436;

sausu bērza malku Preiļu rajona Aizkalnes pagasta Raudovkā (bij. pienotava);

VAZ-2104, 1987.g., 86000 km, oriģinālā krāsa. Tel. 18154 vakaros;

ledusskapi «Saratov». Tel. 22053;

zirgu, govi. Tel. 16215;

slaucamu govi. Tālr. 30527;

Fiat-Ritmo Super 85, 1982.g. 5 ātrumi, 5 durvis, par Ls 750, VAZ-21011, 1978.g. par Ls 560. Tālr. 58653.

Ģ Pērk

steidzīgi poļu 2-rindu kartupeļu rokamajai mašīnai zvaigznītes, trans-portieri, noturitenīšus. Tālr. 22498 vakaros;

certifikātus. Tel. 22578;

arklu PGP-3-40. Tel. 37552;

labiekārtotu divistabu dzīvokli Preiļos. Tālr. 21445.

Ģ Izīrē

dzīvokli. Tel. 22981.

Preiļu rajona padome izsaka līdzjūtību deputātam Ēvaldam Ancānam un viņa piederīgajiem, izvadot TĒVU kapu kalnīnā.

Vairs tevis nav, un žēlums sažaudz krūtis, Kam vajadzēja tev tik agri mir? Bez tevis taču daudzziem būs tik grūti, Bez tevis taču daudzziem sāpēs sirds. H.Gāliņš

Skumju brīdi esam kopā ar Jāņa Rusiņa ģimeni, VĪRU un TĒTI smiltājā guldot. P/s «Preiļu SCO» kolektīvs

Aiz zemes malas nogulst gurda diena, Būs vakars vēls un zvaigžņu pilna naktis, Bet mūsu vidū paliks tukša viena vieta... Sērojam kopā ar traģiski bojā gājušā Aināra GREIZES piederīgajiem. Preiļu rajona Valsts policijas kolektīvs

Tu aizgāji pēkšpi, Mirkli pārvilki svītru visam — Draudzībai, dzīvei, milestībai... Skumju brīdi esam kopā ar GREIZU ģimeni, no Aināra uz mūžu atvadoties. Bijušie klassesbiedri un klasses audzinātāja

Kā tik agri kapu kalnā Var bez laika dusēt ie? Jauniņa un nāves salna Nesaderas vienuviet. Dalām bēdu smagumu ar Aināra GREIZES ģimeni, viņu pāragri kapu kalnā izvadot. Aglonas policijas iecirkna kolektīvs

...Baltie bērzi asaro kapsētas kalnā. Par agru, par agru ir bijusi salna. A.Dāle Izsakām visdzījāko līdzjūtību mātei un sievai sakarā ar Aināra GREIZES traģisko nāvi. Bibliotēkas darbinieki

Sakarā ar Daugavpils

gaļas kombināta sanitārās

kautuves remontu no

1. augusta netiks iepirkti

slimi lopi.

Uzzīnas pa tālruni 47571.

Z/s «Atmodas» veikals Preiļos, Raiņa bulvārī 9, PĀRDOD mēbeles uz nomaksu.

DAUGAVPILS MEDICĪNAS SKOLA

1994./95. m. g. uzņem audzēknus ar vidējo izglītību grupās ar latviešu mācību valodu un maksas grupā ar krievu mācību valodu specialitatē «Medicīnas māsa».

Mācību ilgums 2 gadi 10 mēneši.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums,

dokumenti par izglītību,

izzīna par veselības stāvokli,

4 fotokartiņas (3 x 4 cm),

raksturojums.

Dokumentu iesniegšanai obligāti jāuzrāda pase. Dokumentus pieņem līdz 14. augustam. Ieskaitīšana notiek bez iestājekāmeniem pēc atestātu konkursa un pārtunu rezultātiem.

Izzīnas uzņemšanas komisijā Varšavas ielā 26. Tālr. 37806, 37943.

LATGAĻU MĀJAS KULTŪRAS INSTITŪTS

1994./95. m. g. uzņem studentus:

MĀJSAIMNIECĪBAS FAKULTĀTĒ (jauniešiem),

MĀJTURĪBAS FAKULTĀTĒ (jaunietēm),

AMATZINĪBU FAKULTĀTES sekojošas specialitatēs:

— keramikas,

— rotkāju,

— audēju,

— ādas apstrādes,

— šūšanas,

— kokapstrādes (pinēji, būvgaldnieki, mēbeļnieki).

Mācību ilgums — 4 gadi. Uzņem ar izglītību ne zemāku par vidējo.

Vecums neierobežots. Ir klātnei un eksternāts. Ir stipendija.

Kopīmītā vietā skaits ierobežots.

Dokumentus pieņem līdz 17. augustam no pulksten 9.00 līdz 17.00.

Dokumenti: iesniegums, atestāts, atzīmu izraksts, medicīniskā izziņa, 6

fotokartiņas (3 x 4), darba grāmatiņas noraksts (ja ir).

Uz iestājekāmeniem jāņem līdzībā.

IESTĀJEKSĀMENI

Mājsaimniecības fak. — 17. augustā plkst. 9.00.

Mājturības fak. — 18. augustā plkst. 9.00.

Amatzinību fak. — 19. augustā plkst. 9.00.

Mājturībā (jaunietēm) un amatā mācībā (jauniešiem) pēc vidusskolas

programmas.

Institūta adrese: LV 4212, Latgāļu Mājas Kultūras institūts, Ritupes ielā 27, Bērzgales pagasts, Rēzeknes rajons.

Tālrunis: 25320 (Rēzekne) un 442 (Bērzgale).

7. un 21. augustā Līvānu ev. lut. baznīcā plkst. 12.00 dievkalpojums.

Kapusvētki 21. augustā pulksten 14.00 Līvānu pilsētas luterānu kapos, plkst. 16.00 — Steķu kapos.

NOVADNIEKS

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņemšanas «Novadnieks» REDAKTOtrs PETERIS PIZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.

Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

22059, 21759, 22154, 21996, 21985, 22305.

PASŪTIJUMA INDEKSS 68169.

Reģistrācijas apliecība № 1018.

Iespēsts SIA «SAB» Daugavpili, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. 1 iespiedioksne.

Metiens 4897